

Modtager/nedskriver
DK's sekretær
Alice A. Bailey

Kilde - sender via
telepati fra Kashmir
Djwhal Khul (DK)

Vandbærer-tidsalderens kommende herlighed

Mennesket er en gudesøn/datter

Mennesket er en levende entitet, en bevidst gudesøn (en sjæl), der besidder et animalt legeme. Dette er sagens kerne. Han udgør således i virkeligheden et led, og langtfra det manglende led. Han har forenet i sig resultaterne fra den evolutionære proces, efterhånden som den er forløbet op gennem tiderne.

Den nye faktor, som han bringer ind i det evolutionære resultat, er et individuelt selvopretholdende, selverkendende aspekt. Det er tilstedeværelsen af denne faktor og dette aspekt, der adskiller mennesket fra dyret.

Det er dette aspekt, der i menneskeheden fremkalder en bevidsthed om udødelighed, om selverkendelse og om selvcentrerethed, hvilket bevirker, at mennesket i sandhed fremstår som et billede af Gud.

Det er denne medfødte og skjulte kraft, der giver mennesket evnen til at lide; en evne, som intet dyr ejer, men som tillige giver mennesket evnen til at høste goderne af denne erfaring i intellektets rige.

Den samme evne, i svøb, virker i dyreriget, i instinkternes rige. Det er denne menneskeheds særlige egenskab, der forlener ham med evnen til at fornemme idealer, til at registrere skønhed, til at reagere med indlevelse på musik og til at nyde farve og harmoni.

Det er dette guddommelige noget, der gør menneskeheden til den fortabte søn, som sønderrives mellem begæret efter et verdsligt liv, besiddelser og oplevelse på den ene side og den tiltrækkende kraft fra det center eller hjem, hvorfra han er kommet, på den anden side.

Mennesket står midtvejs mellem himmel og jord med sine fødder dybt i det materielle livs dynd og med sit hoved i himmelen. I de fleste tilfælde er hans øjne enten lukkede og kan ikke skue skønheden med det guddommelige syn, eller de er åbne, men fæstnet på det dynd og slam, der dækker hans fødder.

Men når hans øjne et kort øjeblik åbnes og opløftes og ser virkelighedens og de åndelige værdiers verden, da begynder sønderrivelsen og det forvirrede liv for aspiranten.

Menneskeheden er vogteren af det skjulte mysterium, og vanskeligheden ligger i den kendsgerning, at det, som mennesket skjuler for verden, også er skjult for mennesket selv. Han kender ikke det under, han beskytter og nærer.

Menneskeheden er Guds skatkammer

Menneskeheden er Guds skatkammer (dette er frimureriets store hemmelighed), for kun i menneskeriget, som esoterikere længe har fremhævet, findes de tre guddommelige kvaliteter i fuld blomst og *samlet*.

I mennesket har Gud Fader skjult livets hemmelighed; i mennesket har Gud Søn hemmeligholdt kærlighedens og visdommens skatte; i mennesket har Gud Helligånd indpodet manifestationens mysterium.

Menneskeheden og den alene kan åbenbare naturen af guddommelighed og af det evige liv.

Mennesket har fået det privilegium at åbenbare naturen af den guddommelige bevidsthed og at illustrere for alle gudesønners åsyn (ved den sidste konklave) det, der har ligget skjult i Guds sind.

Deraf følger det påbud, vi har for os i dag (med ordene fra den store kristne lærer) om selv at besidde »Kristi ånd«. Denne ånd skal dvæle i os og åbenbare sig i menneskeheden med stadig større fuldkommenhed.

Mennesket har fået det hverv at hæve stoffet op til himmelen og at forherlige formsiden - og med rette - gennem sin bevidste manifestation af guddommelige kræfter.

At beskrive menneskeriget under og skæbne fuldstændigt, ligger hinsides mine evner og hinsides et hvilket som helst menneskes litterære formåen, uanset hvor stor menneskets forståelse måtte være eller hans respons på skønheden i Guds verden.

Guddommelighed må leves, udtrykkes og manifesteres for at blive forstået. Gud må elskes, kendes og åbenbares i menneskets hjerte og hjerne for at blive opfattet intellektuelt.

Hierarkiet af mystikere, vidende og de, som elsker Gud, manifesterer denne åbenbarede sandhed på det mentale plan og på det følelsesmæssige plan i dag.

Men timen er nu inde, hvor tilkendegivelsen af denne realitet for første gang og i sandhed kan manifestere sig på det fysiske plan i en organiseret gruppeform i stedet for gennem medvirken fra de få inspirerede gudesønner, som i svundne tider inkarneredes som garanter for fremtidige muligheder.

Hierarkiet af engle og helgener, af mestre, rishier og indviede kan nu begynde at organisere sig i materiel form på jorden, fordi gruppebegrebet i dag hurtigt vinder frem, og fordi menneskehedens natur bliver bedre forstået. Kristi kirke, hidtil usynlig og kæmpende, kan man nu opleve materialisere sig langsomt og blive en synlig og sejrende kirke.

Dette er Vandbærer-tidsalderens kommende herlighed; dette er den næste åbenbaring i den evolutionære cyklus og er således den umiddelbare fremtids opgave. Denne trefoldige relations sande drama (som den fysiske seksualitet, således som vi har set det, blot er et symbol på) vil udspille sig i større målestok i livet af vor tids aspirant i løbet af de nærmeste halvtreds år.

Vi vil opleve, at det, der symbolsk kaldes »Kristi fødsel« eller den anden fødsel, virkeliggøres i mange livsvæsener og skaber en stor gruppe af åndeligt nyfødte på jorden.

Det drejer sig om dem, der bevidst og i deres indre har ført sjæl og legeme sammen og således fuldbyrdet det »mystiske ægteskab«. Disse tre individuelle hændelser vil tilsammen skabe en gruppeaktivitet af tilsvarende karakter, og vi vil på det fysiske plan opleve fremkomsten af »Kristi legeme« samt tilsynekomsten af det manifesterede Hierarki.

Det er det, der finder sted i dag, og alt det, vi ser foregå rundt omkring i verden, er ganske enkelt kvaler og fødselsveer forud for denne strålende fødsel.

Vi befinder os midt i denne fuldbyrdelse. Derfor viser der sig nu vanskeligheder og lidelser i enhver sand discipels liv, som idet han i sig selv symbolsk legemliggør de to aspekter fadermoder, ånd -stof, og har næret Kristus-barnet gennem en svangerskabsperiode - nu føder Kristus i dyrets stald og i verdens krybbe.

Hele gruppen vil vinde ved den samlede generelle fuldbyrdelse, og Kristus vil atter komme til syne på jorden, men denne gang inkarneret i de mange og ikke i den ene personlighed. Dog er ethvert medlem af gruppen et Kristus-væsen i manifestation, og alle repræsenterer de Kristus i verden og udgør en kanal for Kristus-kraften og - livet.

Det er i sandhed fra herlighed til herlighed, at vi går. Individualisationens herlighed vil glide over i indivielsens herlighed.

Herligheden fra den langsomt fremkommende selvbevidsthed må aftage på grund af det store under, som menneskeheden gruppebevidsthed er, og dette er de fremtrædende tænkeres og medarbejderes mest brændende ønske i dag.

Det lys, der svagt kan skimtes i menneskeheden, og det utydelige lys, der findes i den menneskelige form, må vige for den udstråling, der kommer fra den udviklede gudesøns herlighed.

Det er kun en beskeden anstrengelse, der er nødvendig, samt en vedvarende stabil kraft, der må tilvejebringes, for at sætte dem, der nu befinder sig på det fysiske erfaringsniveau, i stand til at vidne om det strålende lys og til på jorden at etablere et stort **lysbrændpunkt**, som kan oplyse hele den menneskelige tankeverden.

Der har altid ned gennem tiderne været isolerede lysbærere. Nu vil lysbærergruppen snart blive synlig.

Derefter vil vi opleve, at vandringen hen imod prøvestadiets vej lettes for de sidste af den menneskelige familie, som endnu ikke kan respondere på Kristus-impulsen. Arbejdet vil stadig gå langsomt, og der mangler meget at gøre, men såfremt alle aspiranter i verden og alle disciple, der i dag arbejder i verden, ville lægge hele deres personlige interesse i den opgave, der ligger umiddelbart foran, ville vi få, hvad jeg billedligt vil kalde begyndelsen til **en stor lysstation** på jorden, og til grundlæggelsen af en kraftstation, som i høj grad vil fremskynde menneskeheden evolution og højnelse samt udviklingen af den menneskelige bevidsthed.

Der har i lang tid i esoteriske kredse været megen tom og ofte tåbelig snak om, på hvilken stråle et menneske er. Menneskene er i deres uvidenhed lige så betaget over at høre, hvilken stråle der er deres, som over en skildring af deres tidligere inkarnationer.

Den »nye lære om strålerne« kappes med astrologien om interesse. Ligesom athenienserne søger menneskene altid det nye og usædvanlige og glemmer, at hver ny sandhed og hver ny præsentation af en gammel sandhed medfører en øget ansvarsbyrde.

Imidlertid er det interessant at trække paralleller, og det er ved at blive klart for den opmærksomme studerende, at fremkomsten af læren om strålerne er sket på et tidspunkt, hvor videnskabsmanden fremlægger den kendsgerning, at intet andet end energi ses eller kendes, og at alle former er sammensat af energienheder og er i sig selv udtryk for kraft.

En stråle er blot en betegnelse for en bestemt kraft eller energitype med vægten lagt på den kvalitet, som denne kraft fremviser og ikke på det formaspekt, den skaber. Dette er den virkelige definition af en stråle.

Kilde - sender via telepati fra sin bolig i Kashmir: Mesteren Djwhal Khul (DK)

Modtager/nedskriver DK's sekretær: Alice A. Bailey

Bog: Alice A. Bailey - Esoterisk Psykologi 1 s. 327 - 331

